

———— Nagy Attila

ANGYALOK

Akik a mennyei karban ülnek
Alkonyi fényben hegedülnek
Hangszerük ódon mestermunka
Dallamait már sorra bukta

A még a Földön koslató
Elmeűzött és gyorslakó
A lajtorján alább guruló
Önképe előtt csurduló –

Angyalt csak képről ismerek
Nem lepne meg ha nem lebeg
De leülne és éppen mellém
Hogy befogadná őt az elmém

Vibráló híd mely közvetít
Ha éppen a Végszó közelít
Angyal kit küld az Alkotó
Szárnyaló másom – hallható

2017. február 20., Vadad

HANGULATOK

Nézem az ablakon át
Mint Oravec a távozó fát
Fán a fekete varjat
Hogy szárnya alatt még mit takargat

És nézem az egyetlen napraforgót
Lekókadtt fejen amit hordott
Barnába senyvedt szirmait
Tapintom nyilallásait

Laptopomon a vibráló semmi
Érkezni honnan s merre menni
Nem fejt meg magát a Lét
Összekulcsolja vén kezét

Nincsen a havon se vér se nyom
Parázsló csikkemet elnyomom
Álmod próbálok amelyben vagyok
Uralnak tétova hangulatok

2017. január 26., Vadad

ILLATOS BIBE

Április hóbertja kínozza csontjaim
Ropog bennem a sokféle ízület
Eszteendő földült és szétszórt lomjain
Lidércfény táncol az önkívület

Zülött világban tétova gesztus
És személytelen a közeledés
Gyanús már minden épkezláb nexus
S rikoltó divat az önfeledés

Megkésett szerelem Krúdyja lézeng
Érdeme egy van hogy ver a szíve
Sejtmagból kimetszett tátogó gén teng
És mindenképp kínja az illatos bibe

2017. április 20., Vadad

KVANTUMOK ÉS ILLATOK

A Kert a Kert a Kert
A dombról völgybe lejt
Költői Sarok az ácsolt asztal
Ahol engem a Vers tapasztal

Kibont bezár és újra megró
Száll felettem rigó holló
Bagoly mereszti nagy szemét
Mintha szólna *most már elég*

A tőzike a tőzike
Harangoz – s ott fenn őzike
Legeli ami megmaradt
A Kert fölött a Kert alatt

Becsukom elért jegyzetem
Tovább magamban jegyzetelem
Ki volt mi volt és szólt-e hozzám
Kvantumok illatok hullámhosszán

2017. március 19., Vadad

VIVALDI-RÓZSA

Tudtad-e, hogy Vivaldiról
Rózsát is elneveztek?
Ha elülteted, illatoznak
S zenélnek is a kertek:

Il preto rosso s az Opus II.,
Amit Frigyesnek dedikált –
De hiába könyörgött térdre esve,
A norvég- s dán királyt

Velence női érdekelték,
A patrícius szajhák –
Vivaldit meg lapátra tették,
A képről levakarták...

Fáradt-halovány rózsaszín
A kertünkben a rózsza –
A Tavasz 2. tételénél
Illatát a szélbe szórja.

Színek csapongnak, madarak ékes
Trillái és beszédei –
Verandán bomol a mézvirág!
Ó, Természet Erényei...

Tudtad-e, hogy Vivaldiról
Rózsát is elneveztek?
Ha elülteted, illatoznak
S zenélnek is a kertek.

2017. május 20., Vadad

ÁDÁM

Átjött a szomszéd gyermeke, Ádám.
Szerelemgyerek – mondták róla.
Mint édes vacsor a fája ágán
Csüngött anyján, amíg a kerten
Fölfelé, csendben bandukoltak.

Szénaforgatás neszei csurogtak
Déli verőn – s csipetnyi illatok,
Bogarak szárnyán tovasuhogtak.
Ádám az anyján egyre csüngött –
Pitypangok figyelték – titoknokok.

Szedték a meggyet s meg-megették.
Csipogó gyermek öröme villan.
Mátyásmadár bókjait nevték.
Ádám az anyja combját ölelte –
Marad az álom – a kép elillan.

2017. június 25., Vadad

INTARZIA

Elszivarog a pipa füstje
Hazaballag a tarka marha
Hüldögélget a szomszéd üstje
A csenni fürgét rúgja farba

Misi a dolgos nagybeszédű
Halvány a fény az áram gyenge
Nem kerül a kézbe már tű
Több idő jut a szerelemre

Illat bóklász és be-betéved
Csillagok öblös fénye árad
Ki öreg már magába réved
Az almaágon lepke – árnyad

2017. június 3., Vadad

CSEND

Hommage à Áprily Lajos

Vadadi csend – ma megkívántalak.
Felgyűlt a város, a sok salak.
Hol régi a csipke az ablakon,
A méhzümmögést hallgatom –
S az égen színes felhő-halak.

Törtető senkiházik s titkosak,
Dühöngés, félsz, s kezek, a nyirkosak:
Nincsenek ott – és nincs mobiljel,
Az énem is más – nem kavar fel:
Gondolat, írás nem piszkosak.

Te adj erőt, mert elegendem lett.
Vijjogó karmok fejem felett.
Hol diófán ül meg a mátyásmadár,
S gyümölcsrel tele az antikolt tál –
Vadadi csend, – tartsd rajtam szemed!

2017. július 27., Vadad